

Object Oriented Programming Object Oriented Programming Project

Design Patterns

Design Patterns

- คือ วิธีการแก้ปัญหาที่มักจะเจอในการออกแบบซอฟต์แวร์
- จึงมีผู้รวบรวมเอาไว้ เป็นแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices)
- ประโยชน์ของการรู้จัก Design Patterns คือ
 - ได้เรียนรู้การออกแบบ เพราะ Design Patterns แต่ละตัวจะสอนการออกแบบให้ รู้ถึง ข้อดี/ข้อเสีย ว่าเหมาะสำหรับใช้กับงานอะไร ทำให้เมื่อเจอกับงานก็สามารถ นำไปใช้ได้เลย
 - ประหยัดเวลาในการทำงาน เพราะแทนที่จะไปคิดแก้ปัญหา ก็สามารถนำ Pattern ที่มีผู้คิดเอาไว้ไปใช้ได้เลย
 - พื่อให้คุยกับผู้อื่นรู้เรื่อง เพราะเป็นสิ่งที่อ้างอิงทั่วโลก

Design Patterns

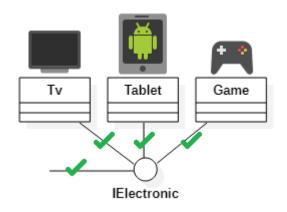

- แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ตามลักษณะของการแก้ปัญหา
- Creational Patterns เป็นกลุ่มที่เกี่ยวข้องการกับสร้าง Object ที่ดี จะได้ไม่สร้าง ปัญหาในอนาคต
- Structural Patterns ช่วยในการจัดการกับโครงสร้างของ Object ที่มีความ ซับซ้อน ซึ่ง Design Patterns กลุ่มนี้ จะช่วยลดความซับซ้อนของโครงสร้างได้
- Behavioral patterns จะช่วยให้คลาสต่างๆ ทำงานร่วมกัน ได้ง่ายๆ เพราะทุก ครั้งที่เพิ่มความสามารถใหม่ๆเข้าไป หมายถึง คลาสต่างๆที่เรามีอยู่ ไม่ว่าจะเป็น ตัวใหม่ หรือ ตัวเก่า จะเพิ่มขึ้น แต่ทำยังไงให้โครงสร้างไม่ซับซ้อน

Creational Patterns

- เป็น Patterns ที่เกี่ยวกับการสร้าง Objects เหมาะสำหรับกรณีที่มีการสร้าง Object จำนวนมาก
- พื้นฐานหลักการ คือ Program to an interface and not to an implementation. แปลได้ว่า การเขียนโปรแกรม ไม่ควรไปทำงานกับระดับล่าง แต่จงทำงานกับระดับ Abstraction เท่านั้น
- จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่ามีการสร้าง Abstract Class เพื่อใช้ในการเชื่อมต่อ

Creational Patterns

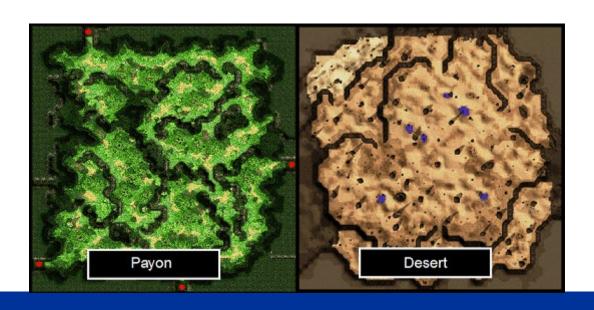

- มีทั้งหมด 5 Pattern ได้แก่ (ในสไลด์นี้จะอธิบายไม่ครบทุกตัว)
 - Factory Method Pattern
 - Abstract Factory Pattern
 - Singleton Pattern
 - Builder Pattern
 - Prototype Pattern

Creational Patterns: Factory Method

- Factory Method Pattern เป็นวิธีการในการจัดการกับกรณีที่มีการสร้าง
 Object ที่แตกต่างกันเล็กน้อย จำนวนมาก
- ตัวอย่างปัญหา
- สมมุติว่าเราเขียนเกมที่มีแผนที่ 2 แบบคือแบบ ป่า (Payon) และ ทะเลทราย (Desert) ตามรูป

Creational Patterns: Factory Method

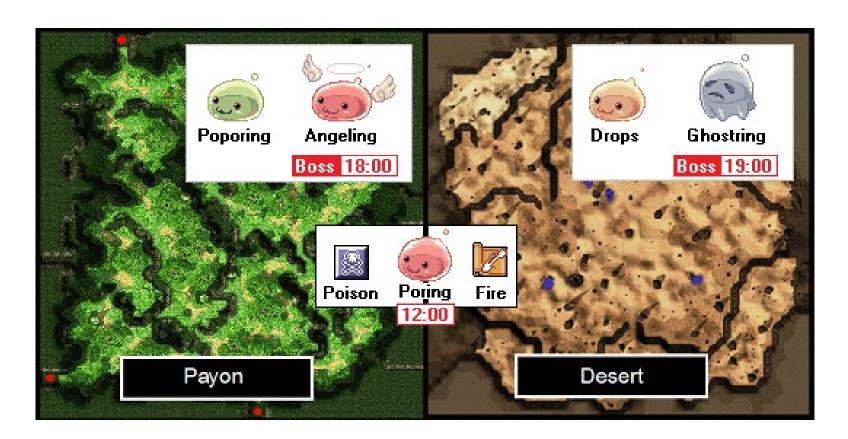

- ภายในแผนที่กำหนดให้มี Slime เป็น monster เดินอยู่ภายในแผนที่เหล่านั้น แต่ มีเงื่อนไขพิเศษ คือ
 - Slime ที่อยู่ใน Payon จะเป็นตัวสีเขียว ชื่อว่า Poporing สามารถปล่อยพิษ
 - Slime ที่อยู่ใน Desert จะเป็นตัวสีเหลือง ชื่อว่า Drops ที่สามารถปล่อยไฟ
 - แผนที่ Payon ถ้าเป็นเวลา 18:00 ตรงเราจะเจอบอส Slime ที่ชื่อว่า Angeling
 - แผนที่ Desert ถ้าเป็นเวลา 19:00 ตรงเราจะเจอบอส Slime ที่ชื่อว่า Ghostring
 - และแผนที่ทั้ง 2 ถ้าเป็นเวลา 12:00 เราจะได้ Slime ที่ชื่อว่า Poring ซึ่งถ้ามันเกิด ในแผนที่ Payon มันจะปล่อยพิษได้ แต่ถ้ามันเกิดในแผนที่ Desert มันจะปล่อยไฟ ได้

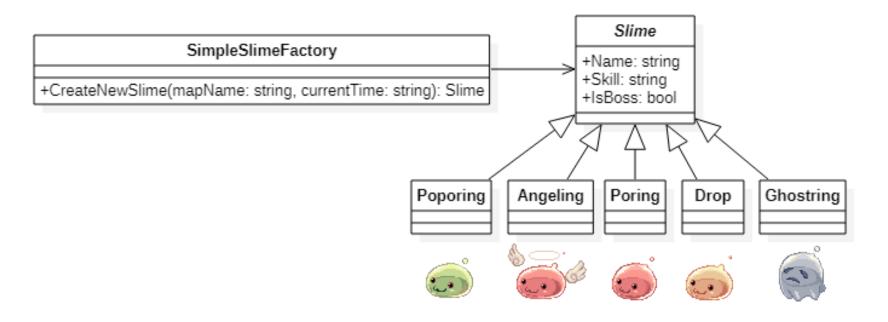
• สามารถสรุป monster ได้ตามภาพ

Creational Patterns: Factory Method

สมมติว่าเราสร้าง Class แบบนี้

ตอนสร้าง Slime ก็แค่สร้างเงื่อนไขว่า ตอนนี้อยู่แผนที่อะไร และ เป็นเวลาเท่าไหร่
 เพียงเท่านี้ก็จะสามารถสร้าง Slime ได้ถูกต้องตามเงื่อนไข

• สามารถเขียน code ได้ตามนี้

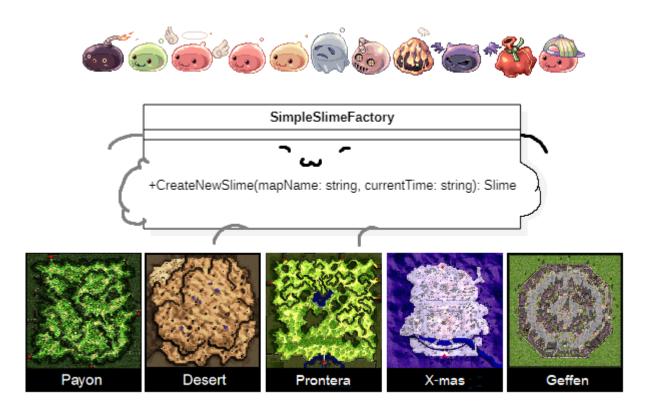
```
def create_new_slime(mapName, currentTime):
    if mapName == "Payon":
        if currentTime == "12:00":
            return Poring("Poison")
        elif currentTime == "18:00":
            return Angeling()
        else:
            return Poporing()
    else:
        // โค้ดคล้ายๆด้านบน
```

Code ตามตัวอย่างจะขัดกับหลัก Open & Close Principle เพราะเมื่อมีของใหม่ เช่น
 Monster ตัวใหม่ ก็จะต้องแก้ไข Code ไปเรื่อยๆ

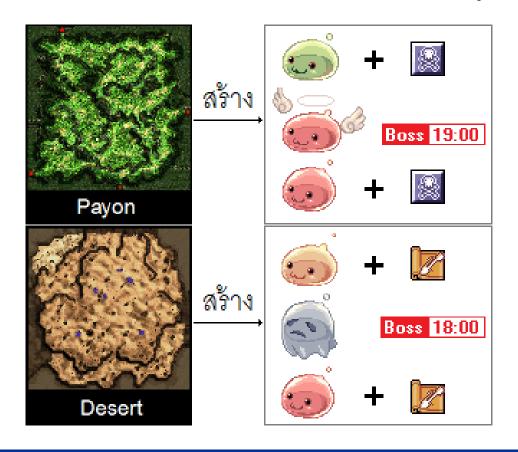
 สมมติว่ามี Map และ Monster ตามนี้ Method create_new_slime จะต้องแก้ไข และมีความซับซ้อนขึ้น ฟังก์ชัน create new slime ก็จะบวมขึ้น

• ถ้าเราดูความสัมพันธ์ของเจ้า 2 อย่างนี้ดีๆเราจะพบว่า แผนที่เป็นตัวกำหนดว่าจะสร้าง Slime แบบไหน และรวมถึงความสามารถของ Slime ด้วย ตามรูปด้านล่าง

Creational Patterns: Factory Method

- จากที่กล่าวมา จะดีกว่าหรือไม่ หากจะแยกให้ แผนที่ ไปรับผิดชอบในการสร้าง Slime ของใครของมันเอง
- ดังนั้นจะได้โรงงานผลิตผลิต Slime ออกมา 2 โรงงานตามนี้ ซึ่งเป็นไปตามหลัก Single-Responsibility Principle ด้วย

PayonSlimeFactory

+CreateNewSlime(currentTime: string): Slime

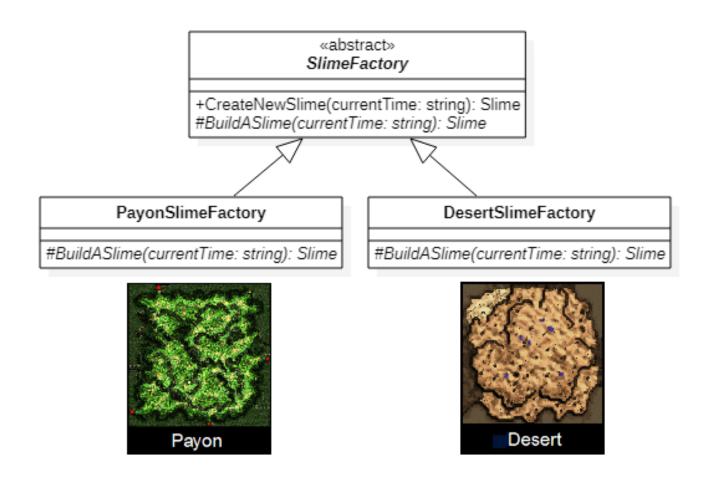
DesertSlimeFactory

+CreateNewSlime(currentTime: string): Slime

Creational Patterns: Factory Method

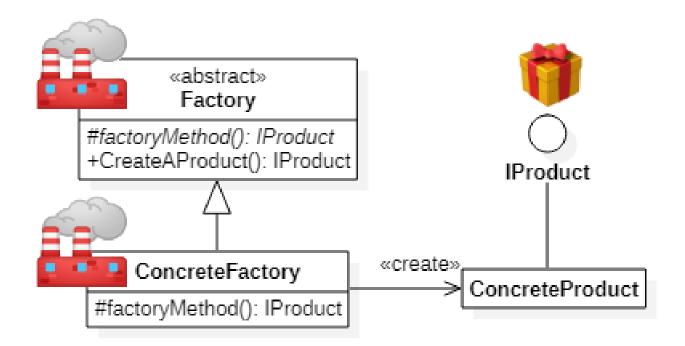
• ดังนั้น จะได้การออกแบบสุดท้ายเป็นตามรูป ซึ่งเป็นไปตามหลัก SRP, OCP และ DIP

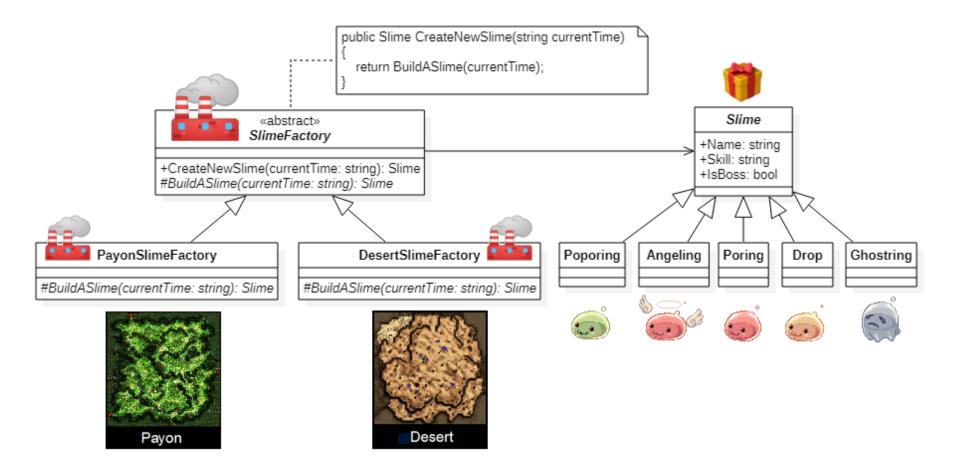

• ทั้งหมดที่กล่าวมา คือ แนวทางการออกแบบที่เรียกว่า Factory Method Pattern

Creational Patterns: Factory Method

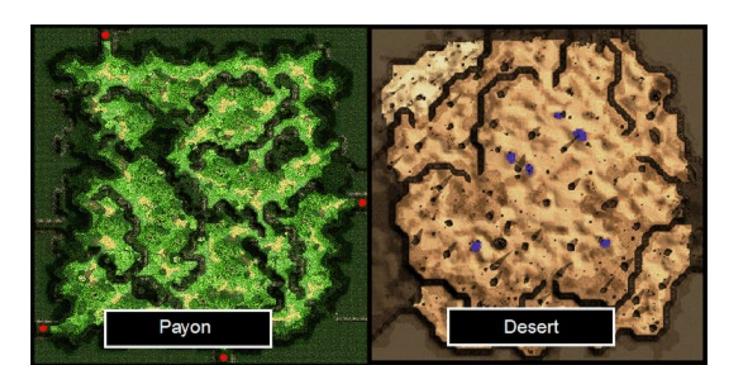

- จะคล้ายกับ Factory Method จะยกตัวอย่างด้วยเกมเหมือนเดิม
- ในเกมจะมีแผนที่ 2 แบบ เหมือนเดิม

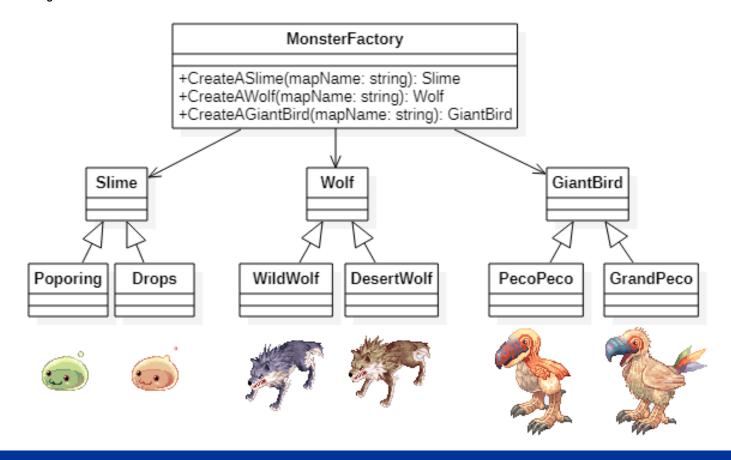
ภายในแต่ละแผนที่จะมี monster หลายๆแบบอยู่ในนั้น เช่น สไลม์ (Slime), หมาป่า (Wolf), นกยักษ์ (Giant Bird) แต่เนื่องจากสภาพแวดล้อมต่างกันเลยทำให้ monster ที่ อยู่ในนั้นมี หน้าตา กับ ชื่อเรียก ไม่เหมือนกัน ตามรูปด้านล่าง

	Slime	Wolf	Giant Bird
Payon	Poporing	Wild Wolf	Peco Peco
Desert	o Drops	Desert Wolf	Grand Peco

Creational Patterns: Abstract Factory

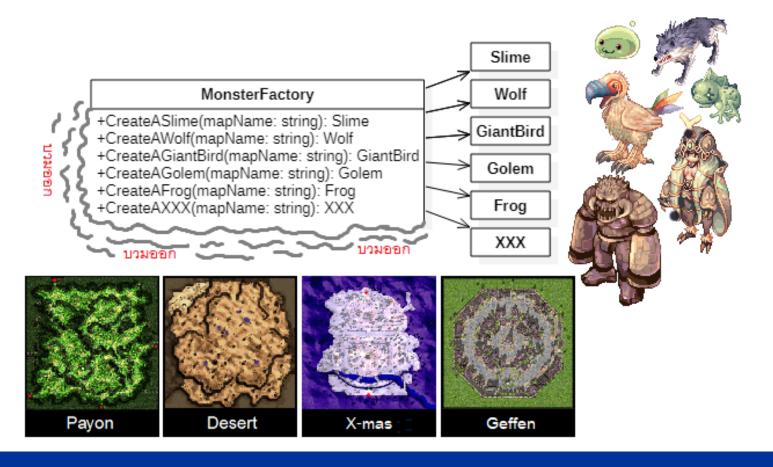
• เนื่องจากมี monster อยู่ทั้งหมด 3 ประเภท ดังนั้นก็จะแบ่งออกเป็น Model ทั้งหมด 3 กลุ่มตามรูปด้านล่าง

Creational Patterns: Abstract Factory

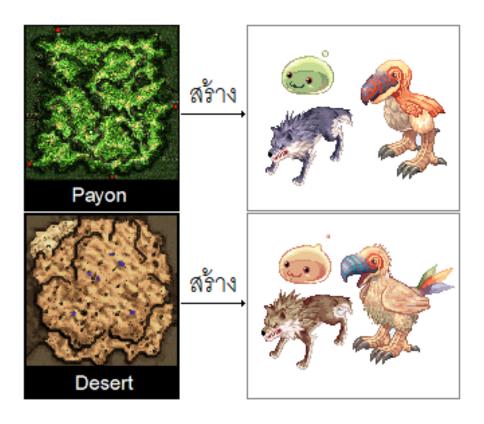
การออกแบบข้างต้นจะขัดกับหลัก Open & Close Principle เนื่องจากหากมีแผนที่
 ใหม่เพิ่มเข้ามา หรือ มี monster ใหม่เพิ่มเข้ามา ก็จะต้องมีการแก้ไข code

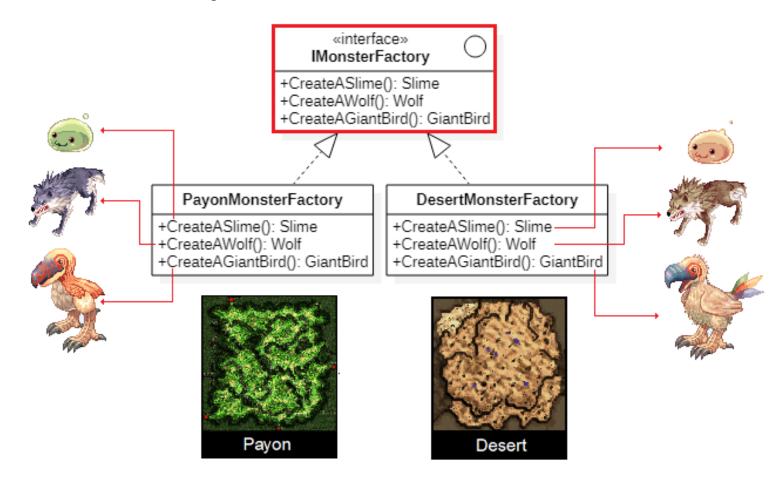
 แนวทางการแก้ไข จะคล้ายกับ Factory Method คือ แยกแผนที่กับ Monster ออก จากกัน และ ให้แผนที่รับผิดชอบในการสร้าง Monster (ตามหลัก SRP)

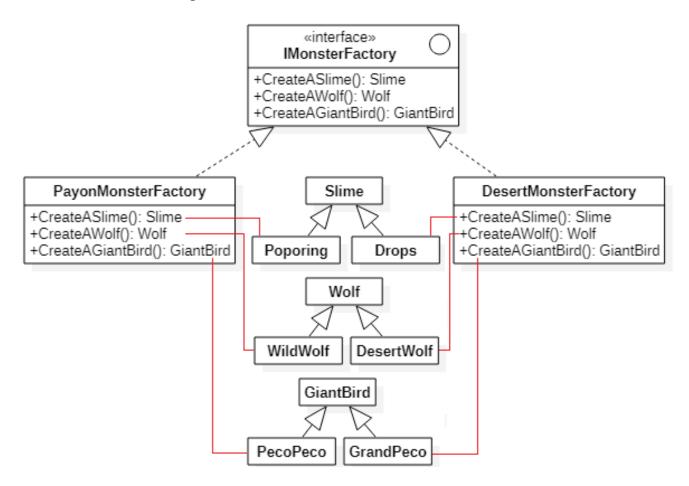
• สามารถเขียนเป็น Diagram ดังนี้

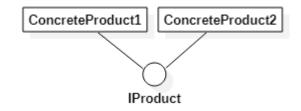
หรือเขียนเป็น Class Diagram ได้ดังนี้

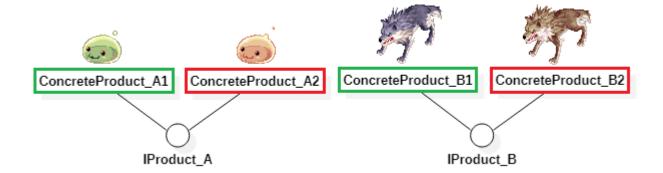
Creational Patterns: Abstract Factory

• กรณีที่เราต้องสร้าง Object จำนวนมากๆ เราจะใช้สิ่งเรียกว่า Factory ในการสร้าง
Object การทำงานควรจะเริ่มจากสร้าง Interface หรือ Abstract Class และ Inherit
มาเป็น Class ที่ใช้สร้าง Product จริง ตามรูป

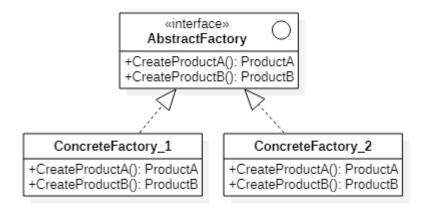
• ตัวอย่าง

 Abstract Factory อาจแปลได้ว่า โครงร่างโรงงานผลิต ทำหน้าที่กำหนดโครงสร้าง ส่วน Class ที่ทำหน้าที่ผลิต คือ Class ระดับล่าง (Implement Class)

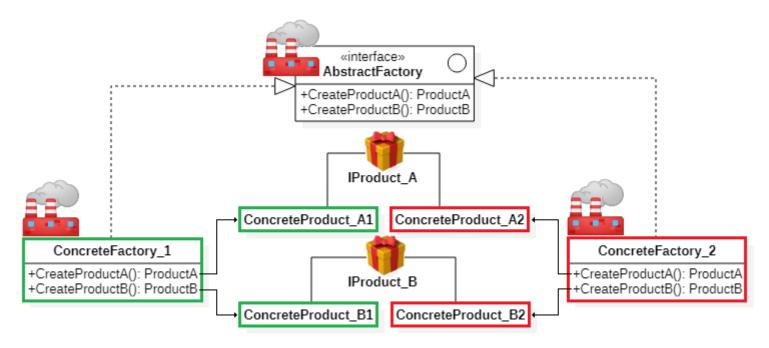

จากรูป Product มี 2 ชนิด คือ A กับ B ดังนั้นตัว Class ระดับล่าง จะต้องสร้างทั้ง
 Product A และ B ด้วย

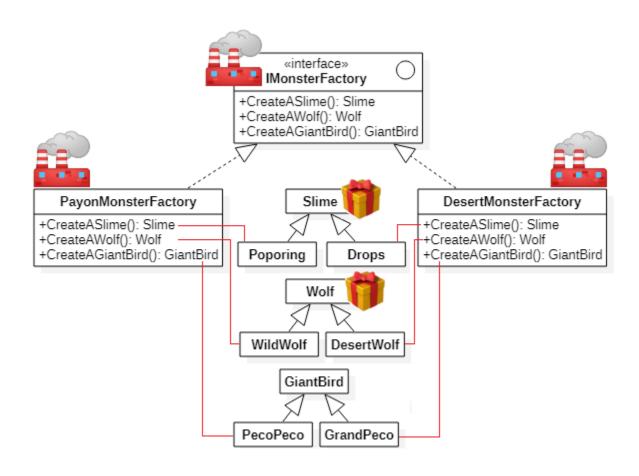

• เขียนรูปให้ชัดเจนขึ้น

Creational Patterns

- ความแตกต่างระหว่าง Factory Method และ Abstract Factory
 - Factory Method จะใช้วิธี Inherit มาเป็น Subclass และให้ Subclass เป็นคน สร้าง Object
 - Abstract Factory จะใช้วิธี Composition

Creational Patterns: Singleton Pattern

- คือ Class พิเศษ ที่นำไปสร้าง Object ได้แค่ตัวเดียว แต่ต้องเข้าถึงจากที่ไหนก็ได้
- จะยังคงใช้เกมเป็นตัวอย่าง สมมุติว่าในเกมมีอีเว้นท์พิเศษ โดยจะปล่อย Boss ที่ชื่อว่า Detardeurus มาให้ผู้เล่นทุกคนช่วยกันปราบ ซึ่งถ้ามีผู้เล่นคนไหนปราบมันลงได้ ก็จะ กลับมาเกิดใหม่ในทุกๆ 2 ชั่วโมง ตามรูปด้านล่าง

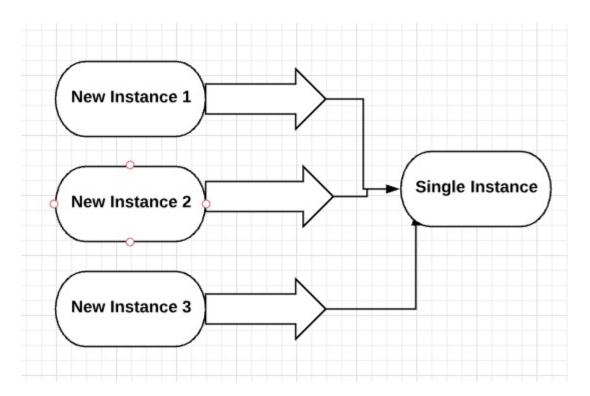
ด้วยความพิเศษที่เป็นอีเว้นท์ จึงทำให้บอสตัวนี้จะต้อง มีได้เพียงตัวเดียวเท่านั้น และ ผู้ เล่นทุกคนจะต้องเข้าถึงข้อมูลบอสตัวนี้ได้ ไม่ว่าจากที่ไหนก็ตามอีกด้วย เพราะผู้เล่น ทุกคนจะสามารถโจมตีและเห็นค่าต่างๆ ของบอสตัวนี้ได้

• รูปแบบการทำงานจะเป็นแบบนี้ คือ ไม่ว่าใครจะสร้าง Object ก็จะได้ Object เดียวกัน

• ปัญหาของโจทย์ข้อนี้ คือ จะทำอย่างไรให้สร้างได้เพียง Object เดียว เพราะปกติใครที่ เรียก Constructor ก็จะได้ Instance Object คืนไปเสมอ ดังนั้นเราจะเขียนแบบนี้

```
class Detardeurus:
   __instance = None
   @staticmethod
    def getInstance():
       """ Static access method. """
      if Detardeurus.__instance == None:
          Detardeurus()
      return Detardeurus.__instance
    def __init__(self):
       """ Virtually private constructor. """
       if Detardeurus.__instance != None:
          raise Exception("This class is a singleton!")
       else:
          Detardeurus.__instance = self
```

Creational Patterns: Singleton Pattern

- จากโปรแกรม จะเห็นว่ามีการสร้าง Class Attribute สำหรับเก็บ Instance เอาไว้ เมื่อ มีการอ้างถึง
- ใน Constructor จะออกแบบให้เรียกได้ครั้งเดียวโดย หากเรียกครั้งแรกจะสร้าง Instance และเก็บตำแหน่งไว้ที่ __instance และหากมีการเรียกครั้งต่อไปให้ raise exception
- มีการสร้าง static method ชื่อ getInstance โดยหากยังไม่มี Instance ก็จะเรียก Constructor แต่หากมีแล้วก็จะส่งตำแหน่งที่เก็บไว้ที่ __instance ไปให้
- ในการเรียกใช้ก็จะเรียกใช้ getInstance เป็นหลัก
 - s = Detardeurus.getInstance()

Structural Patterns

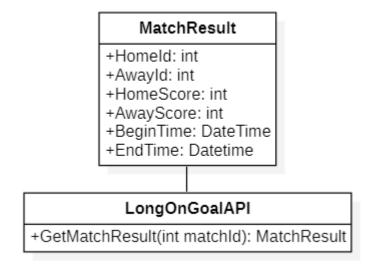

- เป็นการออกแบบที่ช่วยบอกว่าควรจะมีคลาสอะไรบ้าง? แต่ละคลาสควรมีโครงสร้าง ยังไงถึงจะช่วยให้ทำงานได้เร็วขึ้น ไม่ซับซ้อนจนเกินไป
- มีทั้งหมด 7 Pattern
 - Adaptor Pattern
 - Proxy Pattern
 - Bridge Pattern
 - Composite Pattern
 - Facade Pattern
 - Flyweight Pattern

Structural Patterns : Adapter Pattern

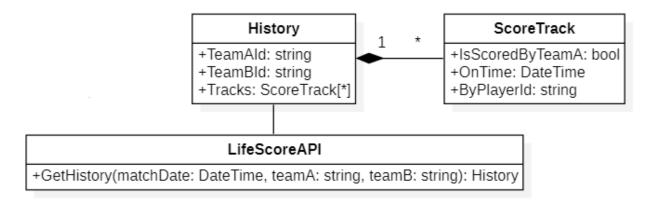
- ทำหน้าที่เชื่อมการทำงาน 2 อย่างที่แตกต่างกัน
- สมมติว่าเราจะทำเว็บรายงานผลฟุตบอล แต่เราไม่อยากเก็บข้อมูลเอง จึงไปดึงข้อมูล จาก API ของคนอื่น สมมติว่าไปดึงมาจาก 2 เว็บ คือ LongOnGoal และ LifeScore (เพราะแต่ละเว็บก็มีข้อมูลไม่ครบ จึงต้องใช้หลายเว็บประกอบกัน)
- 📍 ปัญหา คือ รูปแบบ API ของทั้ง 2 เว็บไม่ตรงกัน โดย LoginOnGoalAPI มีดังนี้

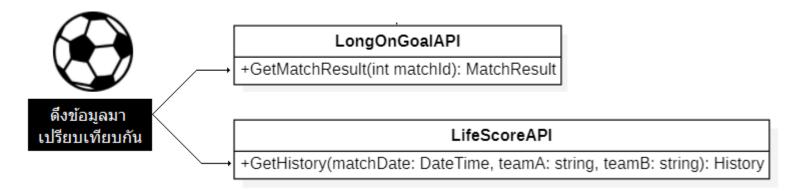

LifeScore มี API ดังนี้

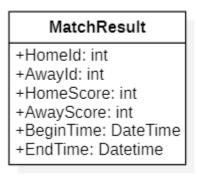
• เราอาจจะคิดง่ายๆ ก็เอาผลมารวมกันตามรูป

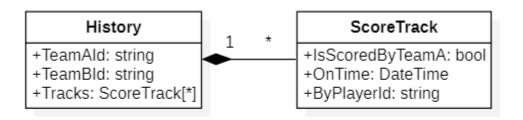

• แต่ปัญหา คือ มันรวมไม่ง่าย เพราะรูปแบบ API ไม่เหมือนกัน ตามรูป

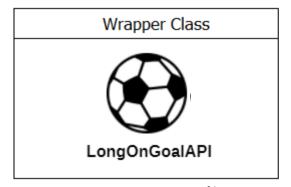

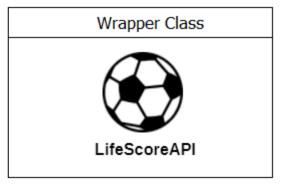
- จะเขียนโปรแกรมแปลง แล้วค่อยเอามารวมกัน ก็ทำได้ไม่ผิดอะไร
- แต่ปัญหา คือ หากเราเพิ่ม Web API ตัวอื่นๆ เข้ามาอีกละ โปรแกรมที่เขียนก็จะ ซับซ้อนขึ้น

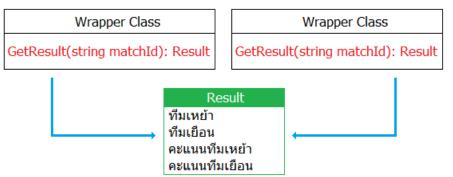

วิธีแก้โดยใช้ Adapter Pattern ทำได้โดยการสร้าง Class ขึ้นมาครอบ เรียกว่า
 Wrapper Class

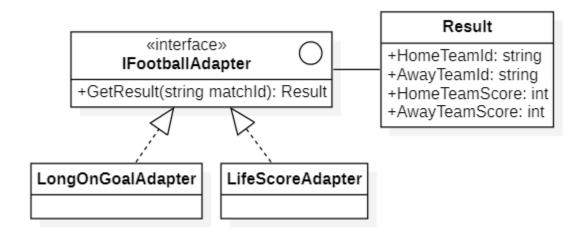
 โดยไม่ว่าข้อมูลของ API จากเว็บทั้ง 2 จะเป็นอะไร ตัว Wrapper มีหน้าที่แปลงให้อยู่ใน รูปแบบที่เหมือนกัน ถ้าทำแบบนี้จะมีกี่ API ก็ไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป

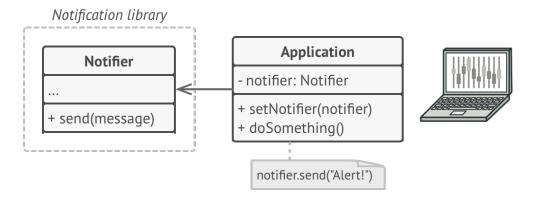
• สามารถเขียนในรูปแบบของ Class Diagram ได้ดังนี้

 การทำแบบนี้จะมีข้อดีอีกอย่าง คือ กรณีที่ API ของแต่ละเว็บมีการเปลี่ยนแปลง เราจะ แก้ไขเฉพาะ Wrapper Class ของ API นั้นๆ เพียง Class เดียว และ ไม่มีผลกระทบกับ Class อื่นๆ เลย

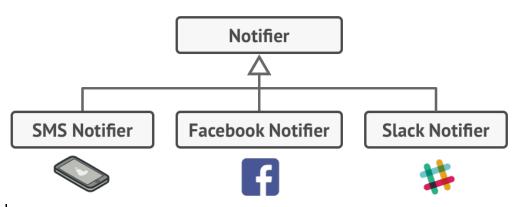
- เป้าหมายของ Pattern นี้ คือ ทำหน้าที่เพิ่มความสามารถของ Class โดยไม่ต้องไป แก้ไข Class เดิม โดยการสร้าง Wrapper ครอบเข้าไป
- สมมุติว่าเรากำลังพัฒนา library ที่ใช้ส่งข้อความออกไปตัวหนึ่ง ตามรูป

• เมื่อใครต้องการส่งข้อความออกไป เขาก็จะเรียกใช้ Send method เพื่อส่งอีเมล์ออกไป

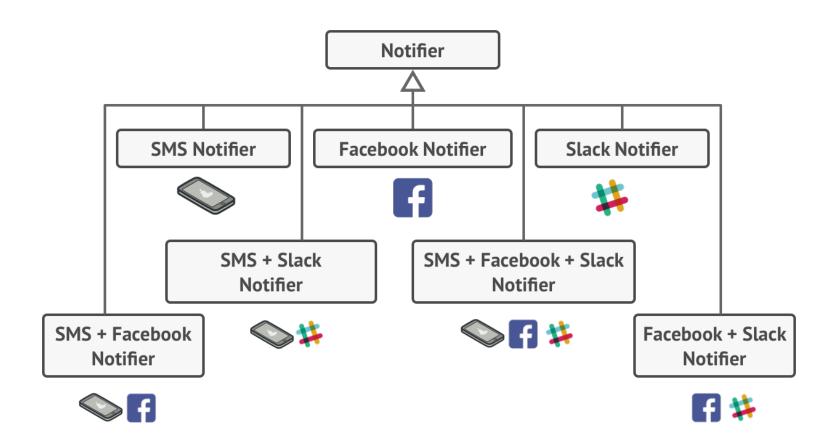
- หลังจากนั้น ก็มีบางคนอยากส่งข้อความออกไปทางอื่นที่ไม่ใช่อีเมล์บ้าง เช่น SMS, Facebook หรือ Slack
- ปัญหา คือ จะทำยังไงดี จะทำเป็น Subclass ตามรูปดีมั้ย มันก็ใช้ได้แต่ปัญหาที่ตามมา คือ หากต้องการส่งออกทั้ง 3 ทาง จะต้องสร้าง Object ของทั้ง 3 Class จึงจะส่งได้

• ก็เป็นเรื่องที่ค่อนข้างยุ่งยาก

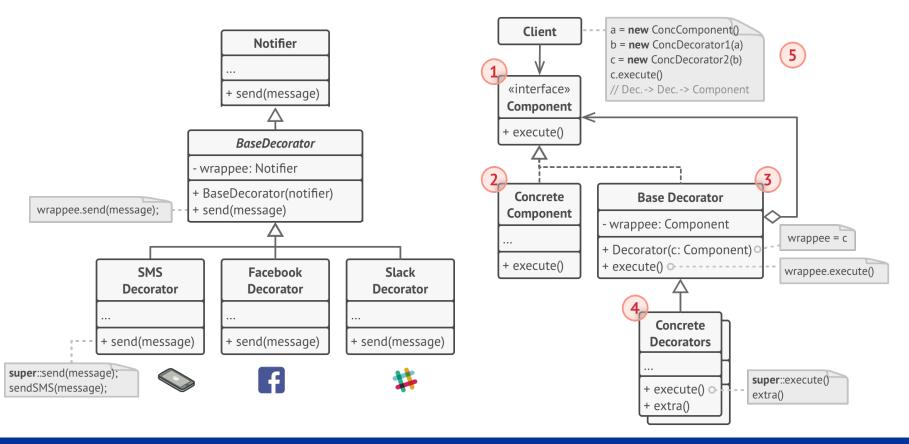
• หรือจะสร้างเป็น Class แบบนี้ ก็แก้ปัญหาได้ แต่ไม่ค่อยเข้าท่าเท่าไร

• เราจะใช้ Decorator Pattern มาช่วย โดยแยก Notifier ออกมา แล้วสร้าง Decorator มาครอบ โดยให้ SMS, FB และ Slack เป็น Subclass ของ Decorator

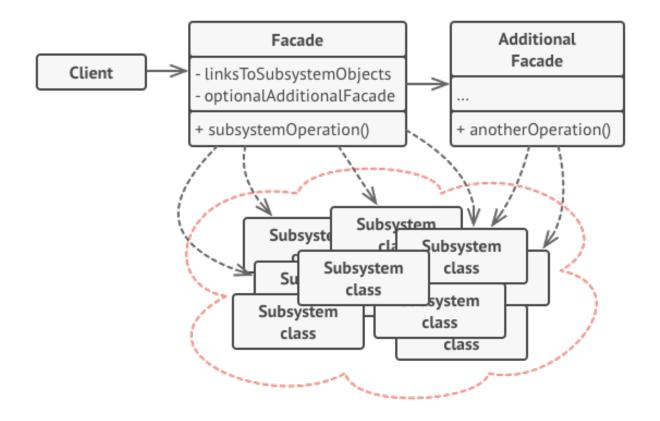

- จุดประสงค์ของ Pattern คือ ทำให้ของที่ใช้งานยาก ใช้งานได้ง่ายขึ้น
- สมมุติว่าเรากำลังเขียนโปรแกรม เพื่อต่อกับ library ที่ใช้ในการควบคุมระบบไฟฟ้า
 พลังงานนิวเคลียร์ ซึ่งภายใน library นี้มีโครงสร้างที่ค่อนข้างซับซ้อน เช่น ระบบหล่อ
 เย็น ระบบความดัน และระบบควบคุมอื่นๆอีกมากมายที่ทำงานร่วมกันอยู่
- ถ้าเราจะสั่งให้ระบบแต่ละตัวทำงาน ระบบนั้นๆจะต้องตรงเงื่อนไขของมันก่อนถึงจะสั่ง ให้มันทำงานได้ และการสั่งในแต่ละขั้นตอนต้องเป็นตามลำดับที่ถูกกำหนดไว้ ไม่ สามารถข้ามขั้นตอนได้ เช่นก่อนจะสตาร์ตระบบความดัน ระบบหล่อเย็นจะต้องถูก สตาร์ตก่อน ไม่งั้นอาจเกิดความเสียหายต่อระบบนั้นๆได้

• โครงสร้างของ Facade คือ Class ที่รวมการทำงานของ Subsystem ต่างๆ เอาไว้ เพื่อให้การเรียกใช้สามารถทำได้ง่าย และอาจจะมีหลาย Façade ก็ได้

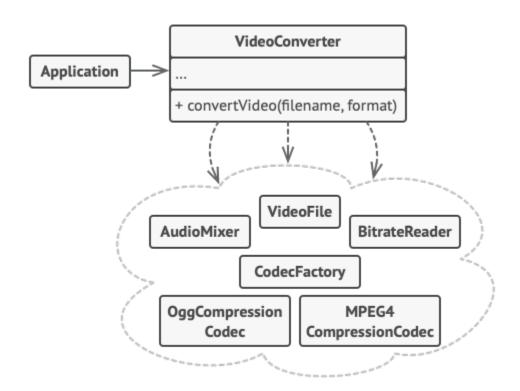

Structural Patterns: Facade Pattern

 ตัวอย่าง สมมติว่าการจะ Upload VDO ประกอบด้วยหลายขั้นตอน เช่น ปรับ ขนาดไฟล์ให้เหมาะสม, เข้ารหัสให้ถูก Format ที่เว็บนั้นใช้, จัดการคุณภาพเสียง แล้วจึงอัพโหลดขึ้นเซิฟเวอร์

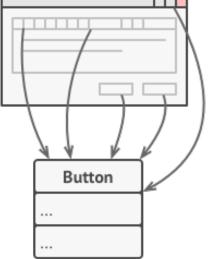
Behavioral patterns

- เป็น Design Patterns ที่ช่วยให้ Class ต่างๆ ทำงานรวมกัน ประกอบด้วย
 - Command Pattern
 - Observer Pattern
 - Iterator Pattern
 - State Pattern
 - Strategy Pattern
 - Template Pattern
 - Visitor Pattern
 - etc

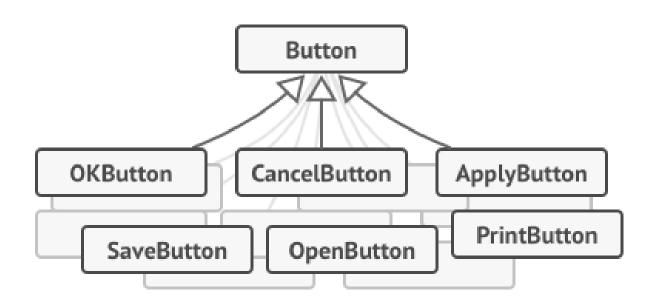
- เปลี่ยน Action ต่างๆให้กลายเป็น object ทำให้โปรแกรมจัดการ action ที่เข้า มาได้หลายรูปแบบ
- สมมติว่าเขียนโปรแกรม Text editor ตัวนึง ซึ่งภายในโปรแกรมจะมี Toolbar อยู่ด้านบน ซึ่งภายในนั้นจะมีปุ่มต่างๆให้กดมากมาย ซึ่งปุ่มทุกปุ่มสร้างมาจาก Button class ตามรูป

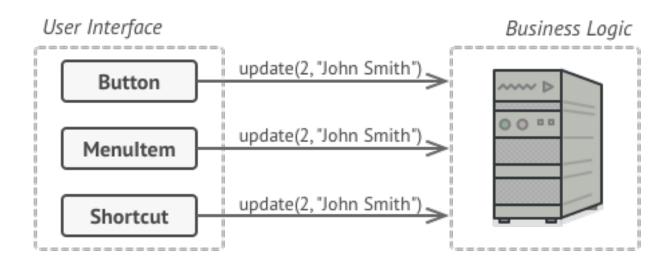

 เนื่องจากปุ่มที่อยู่บน toolbar มีการทำงานหลายแบบซึ่งไม่เหมือนกันเลย จึงต้อง สร้าง subclass ขึ้นมา เพื่อให้ทำงานในรูปแบบต่างๆกันได้ เช่น ปุ่มตกลง, ปุ่ม ยกเลิก, ปุ่มบันทึก ตามรูปด้านล่าง

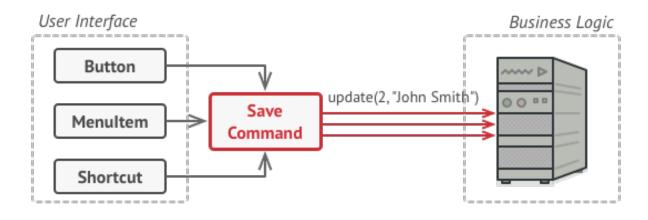

- ปัญหาของวิธีการข้างต้น คือ Subclass จะเยอะมาก
- นอกจากนั้นจะมีปัญหาอีกอย่าง คือ นอกจากปุ่ม save แล้ว ยังจะมีคำสั่ง save อีกต่างหาก ตามรูป

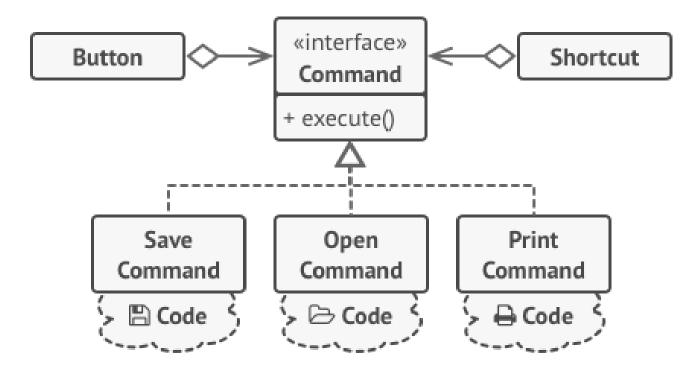

- ในกรณีเช่นนี้ จึงมีข้อเสนอว่า ให้เปลี่ยนสิ่งที่ผู้ใช้กระทำ (Action) มาเป็น object และถ้ามีข้อมูลอะไรที่เกี่ยวข้อง ก็ให้รวมใน object นั้นเลย ซึ่ง object นี้จะ เรียกว่า Command นั่นเอง
- ดังนั้นปุ่ม save ถูกกด จะไม่บันทึกข้อมูล แต่จะไปสร้าง command object
 ขึ้นมา ซึ่งเจ้าตัว command object จะเป็นเสมือนตัวเชื่อมระหว่าง UI layer กับ
 Business logic layer

 ตัว Command ทุกตัวจะ implement Interface เดียวกัน ซึ่ง interface นั้นจะ มีแค่ Execute() method เท่านั้น ทำให้คนที่ส่ง/รับ command ไม่ต้องผูกติด (coupling) กับ concrete command ใดๆ

Behavioral patterns: Observer Pattern

- ทำหน้าที่สร้างกลไกในการติดตามเหตุการณ์
- สมมุติว่าเราเขียนแอพขายของบนมือถือตัวนึงอยู่ ซึ่งมี class อยู่ 2 ตัวคือ
 Customer และ Store
- เมื่อมีสินค้าใหม่ๆเข้ามา ก็จะอัพเดทสินค้าลงใน database ถ้า Customer อยาก รู้ว่ามีสินค้าอะไรใหม่เข้ามาบ้าง ก็จะต้องไปถามจาก Store
- แต่ทุกครั้งที่ Customer เข้ามาดึงข้อมูลจาก Store ก็ไม่ได้หมายความว่าจะมี สินค้าใหม่เข้ามาทุกครั้ง ทำให้ในหลายๆ ครั้งที่ไปดึงข้อมูลมันจะทำงานฟรี ทั้ง Customer และ Store เลย
- แล้วถ้าทำตรงข้าม คือ ถ้ามีสินค้าใหม่ ก็ให้ Store แจ้งไปที่ Customer จะดีมั้ย ปัญหา คือ ไม่ใช้ Customer ทุกคนที่อยากรู้

Behavioral patterns: Observer Pattern

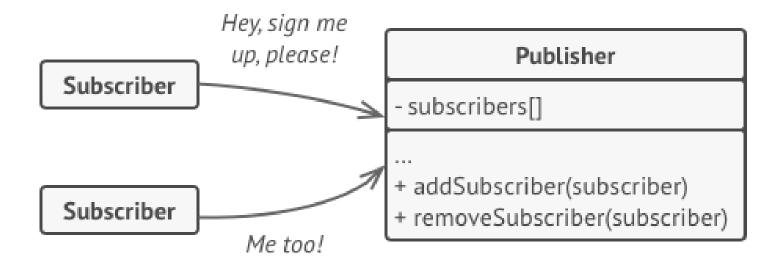

- วิธีการแก้ก็คือใช้ Observer Pattern โดยวิธีการมีดังนี้
- อะไรก็แล้วแต่ที่มีคนสนใจอยากรู้สถานะของมัน เราจะเรียกมันว่า Subject (ใน ตัวอย่างนี้คือ สถานะว่ามีสินค้าใหม่หรือเปล่า)
- เมื่อไหร่ก็ตามที่ Subject มีการเปลี่ยนแปลง จะทำให้ต้องส่งข้อความแจ้งเตือน ออกไป จะเรียกตัวที่ส่งการแจ้งเตือนออกไปว่า Publisher (ในตัวอย่างนี้คือ Store)
- ใครก็ตามที่สนใจอยากรู้ว่า Subject มีการเปลี่ยนแปลงไหม เราจะเรียกว่า Subscriber (ในตัวอย่างนี้คือ Customer)

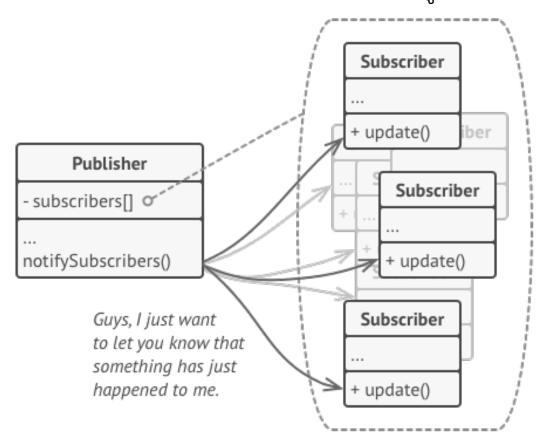
 Subscriber มีหน้าที่มาขอติดตาม (Subscribe) ข้อมูลที่ตัวเองสนใจ (หรือยกเลิก การติดตาม) กับ Publisher (ตามรูป)

คราวนี้เมื่อ Subject มีการอัพเดทเกิดขึ้น Publisher ก็จะส่งการแจ้งเตือนให้กับ
 Subscriber ที่ได้ขอเข้ามาติดตามข่าวสารนั่นเอง ตามรูป

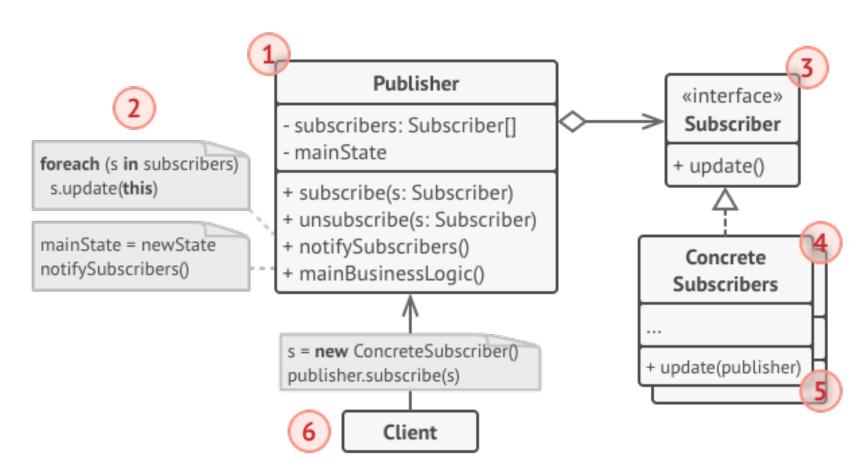

Behavioral patterns: Observer Pattern

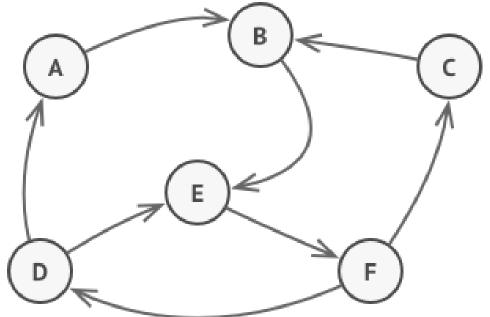

• โครงสร้างของ Pattern

- เป้าหมายของ Pattern คือ Object ที่สามารถเปลี่ยนการทำงานตาม State
- จะคล้ายกับ Finite State Machine คือ Object จะอยู่ใน State ใด State หนึ่ง
 ไม่สามารถเป็น 2 State ได้
- Object จะเปลี่ยน State ได้ ถ้าตรงกับเงื่อนไขที่กำหนด
- จำนวน State ต้องมีจำนวนจำกัด

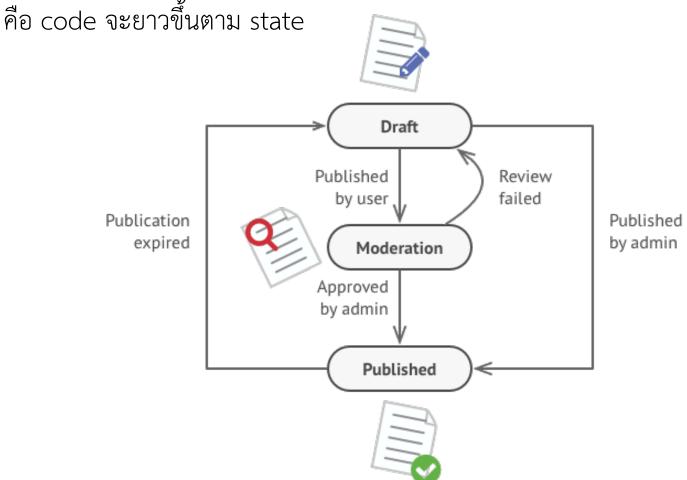

- สมมุติว่ามี Class ที่ชื่อ Document ซึ่ง Object ของมันก็สามารถเปลี่ยนเป็น state ต่างๆได้ เช่น กำลังร่างเอกสาร (Draft) กำลังตรวจสอบ (Moderation) ตีพิมพ์แล้ว (Published)
- สมมุติอีกว่า Document มี method 1 ตัวที่ชื่อว่า Publish มีหน้าที่ไว้เผยแพร่เอกสาร ซึ่งถ้าเรียกใช้งาน method นี้ มันจะทำงานยังไงขึ้นอยู่กับว่าตอนนี้เป็น State อะไร ตามนี้
 - ถ้าอยู่ใน state กำลังร่างเอกสาร (Draft) จะเปลี่ยน state เป็น กำลังตรวจสอบ (Moderation) ถ้าคนที่กดเป็น Admin จะเปลี่ยน state เป็น ถูกตีพิมพ์แล้ว (Published)
 - ถ้าอยู่ใน state กำลังร่างเอกสาร (Moderation) ถ้าคนที่กดจะต้องเป็น Admin จะ เปลี่ยน state เป็น ถูกตีพิมพ์แล้ว (Published) แต่ถ้าไม่ใช่ จะไม่ทำอะไรเลย
 - ถ้าอยู่ใน state ถูกตีพิมพ์แล้ว (Published) มันจะไม่ทำอะไรเลย

• เขียนเป็น state ได้ตามรูป ซึ่งเราอาจใช้ if else ในการกำหนดเงื่อนไขก็ได้ แต่ปัญหา

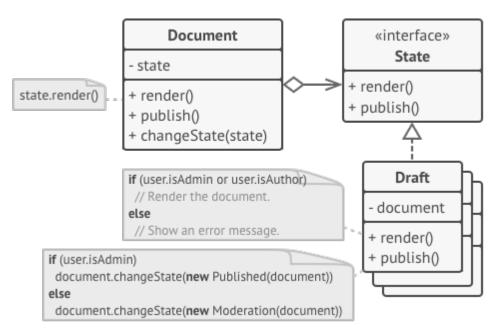

- ใน State Pattern จะแก้ปัญหาดังนี้
 - แยก state ทั้งหมดภายใน object ออกไปเป็น class ของมันเอง และย้ายเงื่อนไขต่างๆ ของมันไปอยู่ภายใน class ใหม่ด้วย

— จากนั้นให้ object หลัก reference ไปยัง state class เพื่อจะได้ไม่มีเงื่อนไขไปอยู่ใน

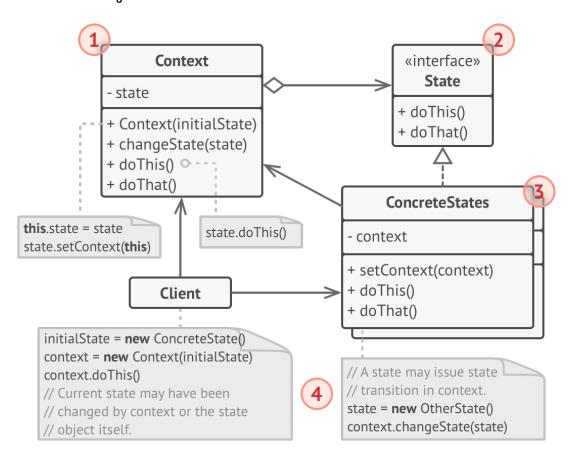
object หลัก

• การทำงานจะเป็นไปตามรูป

Design Pattern: Conclusion

• สรุปว่า การเรียนรู้ Design Pattern จะเป็นประโยชน์ในการออกแบบ Software โดยมีเป้าหมายให้ Software ง่ายต่อการดูแลรักษา สามารถ ขยายความสามารถได้ง่าย

For your attention